

det første Bidrag, der gives, og Fortsættelsen vil altsaa følge til næste Aar. — Det andet nye Forslag er stillet af den høitærede Krigsminister under Nr. 175 og gaar ud paa Tilvejebringelsen af et nyt Etablissement til Erstatning for Eiendommen „det militære Klædeoplag“ ved St. Anne Plads paa Betingelse af, at der ved Salget af sidstnævnte Eiendom opnaas en Pris af mindst 210,000 Kr. I Modspørgning til den ærede Ordfører for Flertallet maa jeg meget anbefale, at denne Bevilling bliver givet. Jeg har altid været af den Opfattelse, at man ikke kan forlange, at de militære Interesser skulle sættes tilbage, betragtes som ringere end andre Interesser i Samfundet, og derfor har jeg altid holdt paa, at hvor virkelige militære Interesser staa paa Spil, burde man ikke opgive dem for andre Interesser, undtagen naar der paa anden Maade skete de militære Interesseser Fyldest. Men paa den anden Side er jeg ogsaa af den Overbevisning, at naar der er Spørgsmaal, som vedrøre Hærens og Flaadens Anliggender, som ikke have militær Interesse, skal man fra Krigsbestyrelsens Side stille sig saa kulant som muligt lige overfor de andre Interesser; saa skal man ikke lægge nogenfomhelst Hindring i Veien for, at disse andre Interesser kunne ske fuld Fyldest. Det, det nu dreier sig om ved denne Sag, er, at det militære Klædeoplag ligger paa en Plads, nemlig ved St. Anne Plads, som har stor Betydning for Naboverne og særlig for den Institution, der saa stærkt har udviklet Skibsfarten, det forenede Dampskibsselskab, hvis Grund støder op dertil. Det er af stor Betydning for Udviklingen der, at denne Grund kan blive indlemmet i Selskabets øvrige Grund, og paa den anden Side har det ikke Spor af militær Interesse efter min Opfattelse, at det militære Klædeoplag ligger paa St. Anne Plads. Det kan ligesaa godt ligge paa en anden Plads. Derjom der var nogen militær Grund til, at det skulde ligge der, vilde jeg bestemt holde paa, at man ikke skulde opgive det, selv om andre Interesser skulde gøre det ønskeligt at faae det flyttet. Men naar der ikke er Spor af militær Interesse derved, siger jeg, at man bør være saa kulant og imødekommende som muligt. Der er indvendt mod dette Forslag, at det er kommet saa sildigt, at man ikke har kunnet overse dets Betydning for Statskassen. I den Henseende skal jeg gjøre opmærksom paa, at man ikke har forlangt, at den paagjældende Statseieendom skulde sælges for en bestemt Sum. Ingenlunde, Salget er kun betinget af, at den Sum, hvortil Eiendommen ved lovlig Taxation er laeret, i det Mindste skal indkomme. Det er forudsat, at Eiendommen

skal sælges ved Auktion og altsaa det størst mulige Beløb indkomme i Statskassen. Der er ingen Tvivl om, at da Eiendommen skal afleveres fra Krigsbestyrelsen til Finansministeren, vil den blive solgt paa sædvanlig Maade og blive gjort saa frugtbringende som muligt, og der vil altsaa ikke resultere noget Tab for Statskassen deraf. Thi det er bestemt at Maximumsummen for den Bygning, der skal træde istedetfor, ikke engang maa naa det Bud af 210,000 Kr. — som er lig Taxationssummen — som allerede paa Forhaand er gjort, og som er den mindste Sum, der skal komme ind ved Salget. Nu vil man maaske sige, ja den Sag kunde forsaavidt trænge til Undersøgelse, som der er enkelte Medlemmer, der have tænkt paa, at den ny Bygning maaske skulde ligge paa militær Grund. Smidlertid har jo dette Spørgsmaal været underkastet en Undersøgelse for lang Tid tilbage, og man er kommen til Erkendelse af, at der ikke vilde være nogen Grund til at belemre f. Ex. Grundene i Nærheden af Garnisonshospitalet og Sølvgadens Kaserne yderligere. Men maaske kunde man snarere finde paa at sige, at Overslaget kunde der maaske være Noget at indvende imod. I den Henseende vil jeg gjøre opmærksom paa, at det utvivlsomt maa anerkjendes, at de Overslag, der fremsendes af Ingeniørkorpset aldrig ere af en saadan Bestaffenhed, at Overfridelser finder Sted. Den eneste Afvigelse, der finder Sted med Hensyn til disse Overslag, er, at de paagjældende Bygninger undertiden opføres billigere end Overslaget, men aldrig dyrere. Hvorfor har man da ikke allerede nu kunnet komme til Bunds i denne Sag? Man siger, den er kommen for sildig. Det er ganske vist, Skrivelsen derom er kommen den 9de Febr., men vi se jo dog, at der er andre Sager, f. Ex. det store Spørgsmaal, om vi skulle have et eller to Krudtværker, som desuagtet ere blevne afgjorte. Overslaget til Indretningen af det nye Krudtværk — et Spørgsmaal, der er 100 Gange saa stort som dette — kom først den 21de Februar, og dog har man kunnet gjøre det færdigt. Altsaa, havde man kastet sig over dette Spørgsmaal med samme varme Interesse som over den anden Sag, havde man efter min Opfattelse godt kunnet komme til Bunds i dette Spørgsmaal. Jeg har, saa godt jeg kunde, søgt at sætte mig ind i Sagens Enkeltheder, og har ikke fundet nogenfomhelst Betænkelighed ved at slutte mig til den. Jeg maa derfor meget anbefale, da der ikke er Spor af militær Interesse ved at holde paa den paagjældende Bygning, at man viser den Snødekommen at bevilge dette Forslag af den høitærede Krigs-